

e) osoby, které pro své tělesné nebo duševní vlastnosti nejsou schopny pravidelného zaměstnání, zejména osoby požívající chudinského zaopatření;

f) osoby, které byly vlastní vinou propuštěny ze zaměstnání, anebo které dobrovolně práci opustily bez závažné příčiny nebo se o práci nestarají;

g) osoby, které odmítají práci nabídnutou jim veřejnou nebo odborovou zprostředkovatelnou práce nebo jiným veřejným orgánem přes to, že nabídnutou práci mohou zastávat, že práce není toho rázu, aby ohrozila jejich odbornou výkonnost a je placena podle platného mzdového tarifu nebo podle sazeb obvyklých v místě, kde se má práce konati.

Z uvedeného je zřejmo, že pro správné rozhodnutí věci nutno po stránce objektivní především zkoumati, zda obžalovaný byl ze státní stravovací akce vyloučen. V případě, že z ní vyloučen nebyl, bude uvažovati, zda je v jeho osobě splněn pojem nezaměstnaného nebo omezeně pracujícího ve smyslu směrnic nahoře uvedených. S tohoto hlediska musí pak býti zkoumáno, zda a jaký význam má okolnost, že obžalovaný byl vlastníkem domku v ceně asi 14.000 Kč a že si vydělal denně 13 Kč, a je-li možno říci, že tento příjem vylučoval předpoklad, že výživa obžalovaného a jeho rodiny byla ohrožena. Pokud jde o otázku, zda byla ohrožena výživa rodiny, musí ovšem býti přihlédnuto, zda a jaké příjmy měla manželka obžalovaného. Kdyby soud dospěl k názoru, že obžalovaného nelze zahrnouti v okruh osob, jimž podpora ze státní stravovací akce může býti udělena — právního nároku na ni není — musí býti zkoumáno a náležitě odůvodněno, zda a proč si toho obžalovaný byl vědom, najmě zda mu byly či mohly býti známy předpoklady pro posouzení otázky, zda byl či nebyl ze státní stravovací akce vyloučen. Aby bylo možno učiniti potřebná skutková zjištění, bude třeba podrobně vyslechnouti obžalovaného, jenž soudem vůbec vyslechnut nebyl, takže provedení hlavního přelíčení a vynesení rozsudku v jeho nepřítomnosti odporovalo ustanovení prvního odstavce § 427 tr. ř. Již z těchto důvodů bylo zmatečnii stížnosti vyhověti, aniž bylo třeba se obíratí jejími ostatními vývody, rozsudek zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 5973.

Ke skutkové podstatě přestupků nekalé reklamy podle § 25 zákona proti nekalé soutěži se po stránce subjektivní nezbytně vyžaduje, aby pachatel znal nepravdivost a klamavost použitého údaje.

Považoval-li pachatel údaj mylně za pravdivý, není tu vůbec tohoto vědomí o jeho nepravdivosti a klamavosti a nesejde na tom, zda byl tento omyl zaviněn nedbalostí nebo nedostatkem bedlivosti pachatele.

(Rozh. ze dne 24. září 1937, Zm II 313/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnii stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalo-

vaný podle § 259, č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby pro zločin zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n., a pro přestupek nekalé reklamy podle § 25 téhož zákona.

Z d ů v o d ů:

Uplatňujíc důvody zmatečnosti č. 5, 9a) § 281 tr. ř. napadá zmateční stížnost rozsudek prvního soudu jen potud, pokud jím obžalovaný byl zproštěn obžaloby pro přestupek nekalé reklamy podle § 25 zákona proti nekalé soutěži, ponechávajíc netknutým zprošťující výrok ve směru přečinu zlehčování podle § 27 téhož zákona. Zmateční stížnosti nelze přiznati úspěch.

S hlediska zmatku č. 5 § 281 tr. ř. vytýká stížnost, že napadený rozsudek odporuje spisům, pokud se v něm tvrdí, že soukromý žalobce v důvodech obžaloby neuvedl, co vzhledem k okolnostem zjištěným podle posudku znalce inž. H. dokazuje nepravdivé a k oklamání způsobilé tvrzení obžalovaného, jakož i, že tento věděl, že jeho údaje jsou nepravdivé a způsobilé poškoditi soukromého žalobce. O rozpor se spisy by však mohlo jíti jen tehdy, kdyby rozsudek nesprávně uvedl příslušnou část spisů, což stěžovatel ani netvrdí. Svými příslušnými vývody uplatňuje zmateční stížnost spíše výtku neúplnosti, která však neobstojí.

Napadený rozsudek přihlíží k celému obsahu pozastaveného letáku, v němž obžalovaný mezi jiným uvedl, že »vlastní nejmodernější stroj jemného vrtání válců ve střední a severní Moravě«, že »vyobrazený stroj je poslední model světoznámých strojůren M. & S., akc. spol. v O.«, že »je to nejmodernější a nejdokonalejší zařízení pro úsporné opracování válců, jemné vrtání s největší přípustnou rychlostí řezání« atd., — tak i k posudku znalce, podle něhož má nalézací soud za zjištěno, že není podstatného rozdílu mezi strojem firmy M. & S., který si objednal obžalovaný a jehož se týká pozastavená reklama, a strojem firmy H., který má soukromý žalobce, že oba stroje mají zařízení pro snadné a přesné centrování předmětů a pro snadné a přesné nastavení řezacích nástrojů, a že úhrnem nutno říci, že oba stroje, jak firmy H. tak i fy. M. & S. jsou nejmodernější stroje pracující na stejných zásadách, uznávaných dnešní technikou dosud za nejsprávnější a užívaných též jinými firmami, a že oba stroje jsou schopny největší přesnosti práce, která je dána přesností a schopností měřidel pro její kontrolu dosud všeobecně užívaných. Co se týče trvanlivosti a přesnosti strojů, vychází rozsudek ze skutečností, které zjišťuje podle posudku znalce, že stroj firmy H. byl dodán v dubnu 1933 jedné říšskoněmecké firmě a až dosud v bezvadném stavu pracuje, kdežto stroj firmy M. & S. model PFR jest jedním z prvních strojů vyrobených touto firmou, takže počátek výroby této typy spadá asi do roka 1935 a nelze říci, jak se tento stroj co do opotřebování v praxi osvědčí.

Nalézací soud se obírá obhajobou obžalovaného, že byl přesvědčen, že údaje v letáku jsou pravdivé, ježto stroj, jež si objednal, je skutečně nejmodernějším strojem na jemné vrtání válců ve střední a severní Moravě a má před jinými stroji a zejména též před strojem, jehož již po delší dobu užívá soukromý žalobce, tu výhodu, že je zvlášť konstruován

a určen jen pro jemné vrtání, kdežto stroj kombinovaný, jímž se nejen vrtá, ale i honuje, větším namáháním během doby více trpí, — a přihlíží k posudku znalce, jenž uznal tento názor za správný jen potud, pokud by šlo o kombinovaný stroj, kde se pro vrtání a honování používá jednoho a téhož vřetena. Hodnotiv výsledky hlavního přelíčení, nepokládá nalézací soud za vyvrácenu obhajobu obžalovaného, že jednal v dobré víře a že zejména, pokud v údajích letáku je obsaženo tvrzení, že vrtací stroj obžalovaného svou výkonností předčí ostatní stroje k témuž účelu v onom kraji používané, obžalovaný si nebyl vědom toho, že by tento údaj byl nepravdivý a klamavý, poněvadž skutečně šlo o zcela moderní konstrukci stroje zvláště určeného pro jemné vrtání a soukromý žalobce ani netvrdil, že by v severní a střední Moravě někdo jiný měl takový stroj. Při tom nepominul rozsudek mlčením ani výpověď svědka F., který potvrdil, že se obžalovaný při rozšiřování letáku vyjádřil, že soukromý žalobce má stroj na broušení válců již delší dobu a že nový stroj obžalovaného pracuje přesněji, naopak se tím obírá a tuto okolnost zjišťuje. Neoprávněna jest i výtka zmateční stížnosti, že rozsudek nepřihlíží k výpovědi svědka J., neboť i touto výpovědí se rozsudek obírá, ale nemá jí za bezpečně prokázáno, že obžalovaný svědkovi řekl, že výrobky soukromého žalobce nejsou takové jakosti a z takového materiálu, jako jeho, ani že se vyjádřil, že práce soukromým žalobcem byla provedena špatně a neodborně. V tom, že se napadený rozsudek v této souvislosti zvláště neobírá výpovědí svědka K., nelze spatřovati neúplnost rozsudku podle č. 5 § 281 t. ř., neboť údaj tohoto svědka, že se obžalovaný vyjádřil, že správka provedená soukromým žalobcem byla špatná, nemá vůbec vztahu k obsahu a k rozšiřování pozastaveného letáku a je proto s hlediska § 25 zák. proti nekalé soutěži bez významu. Skutečností obžalovaným doznanou, že rozšiřoval leták již v době, kdy mu ještě nebyl dodán stroj na jemné vrtání, jehož vlastnosti vychvaloval v letáku a jehož použil k reklamě pro svůj podnik, — se sice rozsudek neobírá. V tom však nelze spatřovati podstatnou neúplnost, která by činila rozsudek zmatečným podle č. 5 § 281 tr. ř., neboť skutečnost, že obžalovaný zahájil reklamu již dříve, sama o sobě nesvědčí o jednání s hlediska § 25 zák. proti nekalé soutěži závadném, když soukromý žalobce ani nepopírá, že obžalovaný onen stroj skutečně objednal a spoléhal na to, že mu bude v dohledné době dodán.

Výtka, že zprošťující výrok je právně mylný (č. 9 a) § 281 tr. ř.), nemůže míti úspěch, když nalézací soud hodnocením výsledků průvodního řízení nedospěl k přesvědčení, že obžalovaný věděl, že údaje letáku v tom neb onom směru jsou nepravdivé a klamavé.

Ke skutkové podstatě přestupku nekalé reklamy podle § 25 zák. proti nekalé soutěži po subjektivní stránce se nezbytně vyžaduje, by pachatel znal nepravdivost a klamavost použitého údaje. Toto vědomí musí býti v každém případě dokázáno. Považoval-li pachatel údaj mylně za pravdivý, není tu vůbec tohoto vědomí o jeho nepravdivosti a klamavosti a nesejde na tom, byl-li tento omyl zaviněn nedbalostí nebo nedostatkem bedlivosti pachatele. Podle zjištění rozsudkových obhajoba obžalovaného, že pozastavené údaje letáku považoval za pravdivé i potud, pokud naznačují, že vychvalovaný stroj je lepší než ostatní stroje

tohoto druhu, nebyla výsledky průvodního řízení vyvrácena a nalézací soud nevzal proto za prokázáno, že obžalovaný věděl, že tento jeho údaj je objektivně nepravdivý a klamavý. Pro tento nedostatek podstatné náležitosti subjektivní skutkové podstaty přestupku podle § 25 zák. proti nekalé soutěži není skutek obžalovaného vůbec činem trestným, před soud příslušejícím a vyneseným výrokem nebyl tedy zákon porušen, ani ho nebylo nesprávně použito.

Čís. 5974.

Slovná vyhrážka zlým nakladaním, spojená s dôrazným posunkom (napriahnutím ruky), je nebezpečnou vyhrážkou v smysle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Totožnosť činu v smysle § 325, odst. 2 tr. p. nie je porušená, jestliže súd posudzuje zistený čin obžalovaného podľa inej eventuality skutkovej podstaty než obžaloba.

(Rozh. zo dňa 25. septembra 1937, Zm III 274/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin násilia proti orgánu vrchnosti vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestného činu a kvalifikoval tento čin ako prečin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Z d ô v o d o v:

Rozsudok odvolacieho súdu je napadnutý iba verejným žalobcom, a to z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p.

Odvolací súd zistil v svojom rozsudku skutkom, že obžalovaný A. dňa 4. marca 1936 vstúpil do kancelárie staničného úradu v T., keď tam prednosta Š. konal službu a zisťoval meno brata obžalovaného B., ktorý pred tým robil na stanici výtržnosť, že pri tom obžalovaný na menovaného úradníka napriahol ruku s výkrikom, že mu jednu strelí.

Neľze súhlasiť s právnym názorom odvolacieho rozsudku, že v tomto skutku niet skutkovej podstaty prečinu násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914, pretože obžalovanému nešlo o to, aby zmaril zistenie zadržaného B., alebo aby vynútil jeho prepustenie, ale že ide o púhy prestupok podľa § 41 prest. zák.

Po subjektívnej stránke stačí ku skutkovej podstate spomenutého prečinu, aby pachateľ bol si toho vedomý, že násilím alebo hrozbou prekáža orgánu vrchnosti v nerušenom výkone jeho povolania. A toto vedomie obžalovaného A. bolo, lebo videl a tedy aj vedel, že napadnutý úradník práve vykonával svoje povolanie, ako 25ročný zdravý muž musel tiež vedieť, že slovná vyhrážka zlým nakladaním, je-li spojená s tak dôrazným posunkom, ako je hore opísané, je nebezpečná a že ňou je riadne úradovanie hatené. Tým je u obžalovaného daná subjektívna skutková podstata cit. prečinu násilia proti orgánu vrchnosti.